

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/71/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8712216235
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8712216235.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcu: M.. M. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XX, O., právne zast. Mgr. Maroš Ježík, advokát, AK so sídlom Okružná 871/65, Stará Ľubovňa, pracovisko Nám. sv. Egídia 95, Poprad, proti žalovanej: M.. G. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XX, O., prechodne bytom A. U. XXX/XX, K. M., O., právne zast. JUDr. Karol Pudlák, advokát, AK so sídlom Štefánikova 98/70, Poprad, o zaplatenie 2.217,02 s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad, č.k. 21C/398/2012-261 zo dňa 09.02.2017 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania.

Priznáva žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samotným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol nasledovne:

· Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 220,30 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 220,30 eur od 01.06.2011 do zaplatenia, to všetko v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

· V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

· Žalovanej priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 80,12 % účelne vynaložených trov konania.

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 3 ods. 1, ods. 2, § 124, § 144, § 145 ods. 1, ods. 2, § 146 ods. 1, § 148 ods. 1, § 517 ods. 1, ods. 2, § 853 Občianskeho zákonníka, § 193 CSP, § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995Z.z. Výrok o trovách konania ustanovením § 255 ods. 1, ods. 2, § 262 ods. 1 CSP.

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že prvýkrát rozhodol rozsudkom zo dňa 04.07.2013 tak, že žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 292,11 eur s 9,25 % p. a. úrokom z omeškania od 01.06.2011 do zaplatenia, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a konanie o zaplatenie 1,75 eur zastavil. O trovách konania mal rozhodnúť v pôvodnej veci vedenej pod sp. zn. 21C/115/2012, z ktorej boli vylúčené jednotlivé nároky na úhradu poplatkov za roky 2008 až 2011.

4. Na odvolanie oboch strán, odvolací súd zrušil rozsudok v jeho napadnutej časti vo veci samej a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Podaným odvolaním nebol dotknutý výrok rozsudku, ktorým bolo konanie zastavené o sumu 1,75 eur.

5. V odôvodnení svojho rozhodnutia odvolací súd uviedol, že návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva bol podaný dňa 17.06.2011, teda pred uplynutím doby troch rokov po zániku manželstva (ku dňu 23.06.2008 bolo manželstvo právoplatne rozvedené), preto sporné nehnuteľnosti sa nestali podielovým spoluvlastníctvom sporových strán v zmysle § 149 ods. 4 posledná veta Občianskeho zákonníka. Prvoinštančný súd, pokiaľ vec posudzoval podľa ustanovení § 137 a § 139 Obč. zák. upravujúcich veci v podielovom spoluvlastníctve, pochybil. Veci v BSM užívajú za trvania manželstva obaja manželia spoločne, uhrádzajú aj náklady vynaložené na veci alebo spojené s ich užívaním a udržiavaním a táto zásada platí aj v prípade, že manželstvo zanikne, a to až do času vyporiadania takéhoto bezpodielového spoluvlastníctva.

6. Súd prvej inštancie následne ustálil, že dňa 20.05.2008 bolo rozsudkom Okresného súdu sp. zn. 20C/64/2008 manželstvo strán rozvedené a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.06.2008. Strany sporu ako manželia nadobudli do svojho spoločného vlastníctva nehnuteľnosti, stavbu - rodinný dom súpisné číslo XXXX., na pozemku XXXX/XX, pozemok parcelné číslo XXXX/XX, parcelu č. XXXX/XX, zapísané na LV č. XXXX v k. ú. Z., obec O., stavbu - chatu súpisné číslo XXX, na pozemku parcely č. XXX/XX, parcelu č. XXX/XX, zapísané na LV č. X v k. ú. E. L., stavbu - garáž súpisné číslo XXX stojaca na pozemku parcely č. XXX/XX, zapísané na LV č. XXXX v k. ú. O.. Žalovaná sa z rodinného domu v mesiaci jún 2008 odsťahovala so synom, keďže medzi stranami sporu dochádzalo k neustálym konfliktom, či už predrozvodovým alebo porozvodovým, ku ktorým bola privolávaná polícia. Dňa 13.06.2008 podala žalovaná návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorého obsahom bolo uloženie povinnosti žalobcovi zdržať sa akýchkoľvek neoprávnených zásahov do práva k užívaniu rodinného domu, zapísaného na LV č. XXXX v k. ú. Z., okres O., súpisné číslo XXXX na parcele č. XXXX/XX, až do právoplatného skončenia konania vo veci samej, a to vyporiadania spoločných práv a povinností strán sporu k rodinnému domu. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.10.2008. Keďže žalovanej bola zároveň uložená povinnosť, aby v lehote 60 dní od právoplatného skončenia rozvodového konania podala návrh na začatie konania, ktorú povinnosť si nespĺnila v sudcovskej lehote, predbežné opatrenie bolo zo zákona zrušené v auguste 2008. Žalovaná v tom čase už nežila v dome. Opätovne však dňa 06.07.2011 podala identický návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorému bolo vyhovené a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť.

7. Rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/83/2012 zo dňa 24.06.2013 právoplatným v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove dňa 13.03.2014 bol žalobca uznaný vinným z prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že v období minimálne od 18.07.2011 do oznámenia uznesenia o vznesení obvinenia dňa 16.03.2012 v O., na ul. A. XXXX/XX neoprávnene a podstatne rušil výkon užívacieho práva bývalej manželky M. G. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O., A. XXXX/XX k rodinnému domu zapísanému na LV č. XXXX, katastrálne územie Z., okres O., popisného čísla XXXX na parcele č. XXXX/XX - zastavané plochy, ktorý patrí do ich nevyporiadaneého bezpodielového spoluvlastníctva, a to tak, že v časti rodinného domu na schodisku nainštaloval kovové zábrany, čím znemožnil G. P. prístup do prízemnej časti domu a suterénu domu, na vstupných dverách k týmto častiam rodinného domu vymenil zámky a v dome nainštaloval elektronický zabezpečovací systém bez toho, aby G. P. poskytol prístupový kód a kľúče od vstupných dverí do prízemnia rodinného domu a suterénu, pričom uznesením Okresného súdu Poprad sp.zn. 21C/112/2011 zo dňa 18.07.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co/105/2011 zo dňa 29.09.2011 právoplatným dňa 08.11.2011 mu bola uložená povinnosť zdržať sa akýchkoľvek neoprávnených zásahov do práva G. P. k užívaniu rodinného domu zapísaného na LV č. XXXX, katastrálne územie Z., okres O., popisného čísla XXXX na parcele č. XXXX/XX - zastavané plochy a to až do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp.zn. 21C/112/2011.

8. Trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/105/2014, právoplatným dňom 26.02.2015 bol žalobca uznaný vinným z prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že v období minimálne od 17.03.2012 do oznámenia uznesenia o vznesení obvinenia dňa 16.12.2013 v O., na ulici A. XXXX/XX neoprávnene a podstatne rušil výkon užívacieho práva bývalej manželky M. G. P. k rodinnému

domu zapísanému na LV č. XXXX, katastrálne územie Z., okres O., popisného čísla XXXX na parcele č. XXXX/XX - zastavané plochy, ktorý patrí do ich nevysporiadaného bezpodielového spoluvlastníctva, a to tak, že v časti rodinného domu na schodisku nainštaloval kovové zábrany, čím znemožnil G. P. prístup do prízemnej časti domu a suterénu domu, na vstupných dverách k týmto častiam rodinného domu vymenil zámky a v dome nainštaloval elektronický zabezpečovací systém bez toho, aby G. P. poskytol prístupový kód a kľúče od vstupných dverí do prízemnia rodinného domu a suterénu, pričom uznesením Okresného súdu v Poprade sp. zn. 21C/112/2011 zo dňa 18.07.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/105/2011 zo dňa 29.09.2011 právoplatným dňa 08.11.2011 mu bola uložená povinnosť zdržať sa akýchkoľvek neoprávnených zásahov do práva G. P. k užívaniu rodinného domu zapísaného na LV č. XXXX, katastrálne územie Z., okres O., popisného čísla XXXX na parcele č. XXXX/XX - zastavané plochy a to až do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde v Poprade pod sp. zn. 21C/112/2011.

9. Rozsudkom sp. zn. 13C/116/2013 zo dňa 07.05.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.07.2015 Okresný súd Poprad zamietol žalobu žalobcu o určenie spôsobu užívania veci patriacej do BSM, ktorou sa žalobca domáhal spôsobu užívania rodinného domu tak, že bude oprávnený užívať miestnosti nachádzajúce sa na prízemí rodinného domu podľa pripojeného náčrtu a žalovaná bude oprávnená užívať miestnosti nachádzajúce sa na prvom poschodí rodinného domu. Podľa odôvodnenia rozhodnutia pokiaľ súd má rozhodovať o užívaní spoločnej nehnuteľnosti, musí rešpektovať oboch bezpodielových spoluvlastníkov. Z predložených posudkov o zdravotnom stave žalovanej by užívanie nehnuteľnosti spôsobom, ktorý navrhuje žalobca, zjavne znevýhodňovalo žalovanú, ktorá vzhľadom na svoj zdravotný stav by takýmto spôsobom mohla užívať navrhovanú časť nehnuteľnosti iba v obmedzenom rozsahu a s veľkými ťažkosťami. Takýto stav by nebol vyvážený vzhľadom k právam oboch spoluvlastníkov.

10. V predmetnom konaní si žalobca uplatnil voči žalovanej za obdobie od 01.01.2010 do 31.01.2010 poplatky za elektrinu, vodu, plyn, náklady súvisiace s nehnuteľnosťami, dane, poistenie rodinného domu, chaty, garáže a iné platby vyplývajúce zo spoluvlastníctva nehnuteľnosti, a to v 1, ktoré zaplatil za žalovanú. Uplatnené náhrady pozostávajú za rozhlas 2,32 eur, plyn - nedoplatok za december 2009 v sume 25,69 eur (z 51,38 eur), plyn 70,50 eur, elektrinu 57,93 eur, poistenie domu v poisťovni W. A. v sume 77,90 eur (155,80 eur), poštovné v sume 1,66 eur, nedoplatok za vodu v O. od 10.09.2008 do 04.09.2009 v sume 96,57 eur (193,14 eur), platbu za vodu v M. v sume 7,90 eur (15,80 eur), teda celkom 340,47 eur.

Za obdobie od 01.02.2010 do 28.02.2010 si žalobca uplatnil poplatky v 1, ktoré pripadali na žalovanú, za rozhlas 2,32 eur, plyn 70,50 eur, elektrinu 57,93 eur a poštovné za výzvu 1,66 eur, teda celkom 132,41 eur.

Za obdobie od 01.03.2010 do 31.03.2010 si žalobca uplatnil úhrady a poplatky v 1, ktoré pripadali na žalovanú, za rozhlas 2,32 eur, plyn 70,50 eur, elektrinu 57,93 eur, poštovné za výzvu 1,66 eur, teda celkom 132,41 eur.

Za obdobie od 01.04.2010 do 30.04.2010 si žalobca uplatnil úhrady a poplatky v 1, ktoré zaplatil za žalovanú, za rozhlas 2,32 eur, plyn 70,50 eur, elektrinu 57,93 eur, drobné výdaje na opravu domu 15,58 eur z celkovo zaplatenej sumy 31,16 eur a poštovné za výzvu 1,66 eur, teda celkom 147,99 eur.

Za obdobie od 01.05.2010 do 31.05.2010 si žalobca uplatnil za poplatky a úhrady v 1, ktoré zaplatil za žalovanú, rozhlas 2,32 eur, plyn 70,50 eur, elektrinu 57,93 eur, drobné výdaje na opravu domu 1,95 eur z 3,89 eur a poštovné za výzvu 1,66 eur, teda celkom 134,36 eur.

Za obdobie od 01.06.2010 do 31.06.2010 si žalobca uplatnil za poplatky a úhrady v 1, ktoré pripadali na žalovanú, za rozhlas 2,32 eur, plyn 70,50 eur, elektrinu 57,93 eur, poštovné za oznam VSE o výmere elektrických hodín na chate v M. 1,66 eur, daň z nehnuteľnosti za rok 2010 v sume 36,25 eur zo sumy 72,50 eur, za doplatok za elektrinu od 13.05.2010 do 11.05.2010 v sume 11,05 eur zo sumy 22,10 eur, poplatok za komunálny odpad za rok 2010 vo výške 18,40 eur z 36,80 eur a poštovné za výzvu 1,66 eur, teda celkom 199,77 eur.

Za obdobie od 01.07.2010 do 31.07.2010 si žalobca uplatnil za úhrady a poplatky v 1 za žalovanú, za rozhlas 2,32 eur, plyn 70,50 eur, elektrinu 57,93 eur, náklady na prípravu výzvy poštovné 1,66 eur, teda celkovo 132,41 eur.

Za obdobie od 01.08.2010 do 31.08.2010 si žalobca uplatnil poplatky a úhrady v 1, za rozhlas v sume 2,32 eur, elektrinu 57,93 eur a náklady na výzvu 1,66 eur, teda celkom 61,91 eur.

Za obdobie od 01.09.2010 do 30.09.2010 si žalobca uplatnil za úhrady a poplatky v 1, ktoré zaplatil za žalovanú, za rozhlas 2,32 eur, elektrinu 57,93 eur, plyn 70,50 eur, náklady na výzvu a poštovné 1,66 eur, teda celkom 132,41 eur.

Za obdobie od 01.10.2010 do 31.10.2010 si žalobca uplatnil za úhrady a poplatky v 1 za žalovanú, za rozhlas 2,32 eur, elektrinu 57,93 eur, plyn 70,50 eur, Z. vodné, stočné v sume 70,51 eur a náklady na prípravu výzvy 1,66 eur, teda celkom 202,92 eur.

Za obdobie od 01.11.2010 do 30.11.2010 si žalobca uplatnil za úhrady a poplatky v 1 za žalovanú, za rozhlas 2,32 eur, elektrinu 57,93 eur, plyn 70,50 eur a náklady na výzvu a poštovné 1,66 eur, teda celkom 132,41 eur.

Za obdobie od 01.12.2010 do 31.12.2010 si žalobca uplatnil úhrady a poplatky v 1 od žalovanej, za rozhlas 2,32 eur, elektrinu 57,93 eur, plyn 70,50 eur, doplatok za plyn od 19.11.2009 do 18.11.2010 v dome v sume 257,74 eur zo zaplatených 515,48 eur, poistenie za garáž poisťovni Q. v sume 1,25 eur z 2,50 eur, za poistenie domu poisťovni W. A. 77,90 eur zo 155,80 eur a za náklady na prípravu výzvy a poštovné 1,66 eur, teda celkom 469,30 eur.

11. Krajský súd v Prešove v odvolacom konaní v predmetnej veci v uznesení č. k. 9Co/107/2013-200 zo dňa 29.10.2014 vyslovil právny názor, že vychádzajúc z existujúceho skutkového stavu je potrebné rozlišovať medzi nákladmi na užívanie, nákladmi na udržiavanie a nákladmi spojenými s vlastníctvom vecí. Aj v prípade, že vec užíva výlučne len jeden z bývalých manželov, sú povinní hradiť náklady spojené s udržiavaním veci a s jej vlastníctvom obaja bývalí manželia. Bývalí manželia, pokiaľ sa nedohodnú o úhrade nákladov spojených s ich užívaním a udržiavaním, mali by sa obaja podieľať na takýchto spoločných nákladoch každý v jednej polovici, pokiaľ vec spoločne užívali resp. mohli užívať. Aj v prípade chýbajúcej dohody nemôže sa domáhať náhrady nákladov spojených s ich užívaním a udržiavaním ten z bývalých manželov, ktorý druhému z nich zabránil čo aj len v čiastočnom užívaní nehnuteľností. V preskúmvanej veci bolo žalobcom tvrdené, že žalovaná aj po rozvode reálne užívala celé poschodie rodinného domu, v ktorom mala nasťahovaný nábytok, pričom vstupe na poschodie žalobcovi zabránila tým, že ho uzamkla. Užívanie spoločnej veci nie je nevyhnutne spojené s jej každodennou dispozíciou. Užívanie môže byť realizované aj tak, že vec síce vlastník neužíva, avšak nič mu nebráni v tom, aby tak mohol robiť, pričom túto časť domu iná osoba užívať nemôže. Ak žalovaná užívala výlučne pre seba časť domu, nie je dôvod, pre ktorý by nemala znášať úhradu nákladov spojených s užívaním tejto časti domu. Nezhoda o užívaní by bola právne významná z hľadiska platenia nákladov iba v prípade, ak by v jej dôsledku nemohla žalovaná užívať spoločný rodinný dom ani čiastočne. Predbežným opatrením bolo žalovanej umožnené užívať aj prízemie a suterénne časti domu. Súd pri svojom rozhodovaní neskúmal faktické užívanie ďalších dvoch nehnuteľností a to chaty a garáže, ktoré mala užívať výlučne žalovaná. Pokiaľ jeden z manželov uzavrie poisťnú zmluvu týkajúcu sa poistenia majetku stavby v BSM, takto vzniknutý výdaj treba považovať za náklad spojený s užívaním tejto veci. Z predložených dokladov nebolo zistené, či poistenie sa týka skutočne rodinného domu ani kedy bola zmluva uzavretá. Súd ďalej vyslovil pochybnosť o priznaných platbách vodného a stočného a nákladov spojených s udržiavaním spoločnej stavby.

12. Predmetom tohto konania sú náklady spojené s užívaním stavieb rodinného domu, chaty a garáže nadobudnutých sporovými stranami za trvania manželstva, ktoré z toho dôvodu patria do tzv. bezpodielového spoluvlastníctva manželov (§ 143 OZ) za dobu roku 2010, teda v čase po zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov, avšak ešte pred jeho vyporiadanim. Sporné nehnuteľnosti sa nestali podielovým spoluvlastníctvom sporových strán, keďže návrh na vyporiadanie BSM bol podaný na súde pred uplynutím doby troch rokov po zániku manželstva. Bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (ďalej len BSM) zaniká právoplatnosťou rozhodnutia o rozvode manželstva. Po zániku BSM však zostáva masa zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva, ktorú je potrebné vyporiadať. Obdobie od zániku BSM do jeho vyporiadania môže trvať rôzne časové obdobie. Žiadne konkrétne ustanovenia zákona pre nakladanie s vecami patriacimi do masy zaniknutého BSM dané nie sú. Je preto potrebné hľadať riešenie v ust. § 853 OZ. Ustanovenia zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom a účelom v tomto medziobdobí najbližšie, sú ustanovenia o bezpodielovom spoluvlastníctve. Je preto možné uzavrieť, že právne vzťahy týkajúce sa zaniknutého a doposiaľ nevyporiadaneho bezpodielového spoluvlastníctva sa riadia ustanoveniami o bezpodielovom spoluvlastníctve. Zaniknutá masa BSM sa v zásade už nerozmnožuje a nerastie, je možné ju len udržiavať. I naďalej obaja bývalí manželia užívajú veci v BSM spoločne, veci opotrebovávajú i spotrebúvajú rovnako ich udržiavajú. Vynakladajú prostriedky na veci pokiaľ ide o ich užívanie a údržbu. Za daného stavu je potrebné rozlišovať medzi nákladmi na užívanie, nákladmi na udržiavanie a nákladmi spojenými s vlastníctvom vecí. Bývalí manželia môžu v čase po rozvode manželstva dohodou upraviť užívanie spoločných vecí a znášanie nákladov spojených s ich užívaním a udržiavaním. Pokiaľ však k dohode nedôjde, majú sa v zásade obaja podieľať na takýchto spoločných nákladoch každý v jednej polovici, pokiaľ vec spoločne užívali resp. mohli užívať.

Každému z bývalých manželov patrí právo k celej veci, obmedzené len rovnakým právom druhého z bývalých manželov. Nezhoda bývalých manželov o tom, kto z nich bude užívať konkrétnu časť spoločnej veci, nezbavuje žiadneho z nich povinnosti podieľať sa na úhrade nákladov spojených s jej užívaním, ktorej časť reálne užíval resp. mohol užívať. Užívanie nemusí spočívať vo faktickej dispozícii s vecou, postačuje to, že bývalému manželovi nič nebráni v tom, aby tak mohol robiť, pričom túto časť veci iná osoba užívať nemôže. Tieto kritériá boli základom pre posúdenie danej žaloby.

13. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobca nepochybne zaplatil úhrady za vyššie uvedené mesiace roku 2010. Žalovanú písomne vyzýval každý mesiac na zaplatenie dlhu v 1 z celkovo zaplatených úhrad roku 2010. K osobitným okolnostiam tejto veci, ku ktorým súd prihladol sú, že žalobca bráni v užívaní rodinného domu žalovanej. Napriek súdom nariadenému predbežnému opatreniu žalobca neodstránil kovovú zábranu, ktorú osadil 01.06.2008 (v roku 2010 kovová zábrana medzi poschodiami bola stále osadená) tak, aby sa žalovaná nedostala do časti domu prízemí, čo sám potvrdil. Takéto rozhodnutie učinil žalobca sám, bez akejkoľvek dohody so spoluvlastníkom domu. Ak aj teda nedošlo k dohode medzi sporovými stranami, žalobcovým právom bolo podať žalobu na úpravu práv k nehnuteľnosti alebo k nehnuteľnostiam na ich dočasné užívanie. Takú formu akú svojvoľne zvolil je právne neprípustná. Aj keby nebolo súdom nariadené predbežné opatrenie, žalobca nie je oprávnený rozdeliť nehnuteľnosť bez dohody so spoluvlastníkom. Podiely oboch účastníkov konania sú ideálne. Žalobca sa sám rozhodol, že bude obývať časť domu na prízemí, keďže je to prístupnejšie do suterénu, kde sa nachádza jeho veterinárna ambulancia. Nemožno opomenúť ani skutočnosť, že žalobca nebral ohľad pri vymedzení si obývaného priestoru v dome na zdravotný stav žalovanej, ktorá je zdravotne ťažko postihnutá, po operácií chrbtice a kolenných kĺbov, keďže jej ponechal vrchnú časť domu, do ktorej má problém sa dostať. Z týchto dôvodov súd prihladol na dobré mravy, keďže žalovaná nebýva v rodinnom dome od júna 2008, a preto by nebolo spravodlivé od nej požadovať platby, ktoré súvisia s využívaním médií, avšak len osobou žalobcu. V rodinnom dome je žalobcom prevádzkovaná veterinárna ambulancia, ktorá podľa jeho tvrdení má samostatné elektrické hodiny, nie však plynomer. Z rozhodnutí v trestných veciach vyplýva, že žalobca bol opakovane uznaný vinným z prečinu na tom skutkovom základe, že za celé žalované obdobie neoprávnene a podstatne rušil výkon užívacieho práva bývalej manželky tak, že v časti rodinného domu na schodisku nainštaloval kovové zábrany, čím znemožnil žalovanej prístup do prízemnej časti domu a suterénu, hoci rozhodnutím súdov mu bola uložená povinnosť zdržať sa akýchkoľvek neoprávnených zásahov do práv žalovanej v užívaní rodinného domu. Súd je týmito rozhodnutiami o uznaní viny žalobcu viazaný. Je pravdou, že tieto rozhodnutia sa týkajú skutkov, ktoré sa mali stať v období od 18.07.2011 do 16.12.2013, avšak súd vychádzal z toho, že situácia, tak ako bola popisovaná pri hodnotení skutkového stavu v trestných veciach, sa vzťahovala aj na skoršie obdobie, a teda aj na obdobie roku 2010, hoci za toto obdobie nebolo voči žalobcovi vedené trestné stíhanie. Súd prvej inštancie poukázal aj na to, že ide o bývalých manželov, medzi ktorými sú vzájomné vzťahy tak napäté a nepriateľsky naladené, že nie je ani vhodné, aby tieto osoby spolunažívali v jednom rodinnom dome. O tom, aké zlé a napäté vzťahy sú medzi bývalými manželmi svedčia mnohé podania, ktoré boli v riešení či už pred bývalým Obvodným úradom O. alebo aj v konaniach na Okresnom súde v Poprade. Súd prvej inštancie neuznal ako dôvodné skutkové tvrdenia žalobcu o možnosti faktického užívania týchto častí nehnuteľností rodinného domu žalovanou. Nie je sporným, že žalovaná mala prístup k časti nehnuteľnosti na poschodí, avšak vzhľadom k svojmu zdravotnému stavu takto svojvoľne žalobcom vyčlenenú časť nehnuteľnosti užívať prakticky nemohla. Túto časť nehnuteľnosti do rozvodu manželstva strán mal užívať ich syn, ktorý sa spoločne so žalovanou po rozvode manželstva a zásahu žalobcu vybudovaním zábrany, z rodinného domu odsťahovali. Žalovaná mala vážny dôvod, pre ktorý od roku 2008 neužívala rodinný dom. Nejednalo sa u nej iba o svojvoľné rozhodnutie nehnuteľnosť neužívať. Do vyporiadania BSM, keďže nedošlo k dohode medzi stranami, každý z bývalých manželov by mal mať možnosť užívať celú nehnuteľnosť. Z pripojeného rozhodnutia súdu 13C/116/2013 je zrejmé, že žalobca podal žalobu na súd za účelom určenia spôsobu užívania nehnuteľnosti tak, že bude užívať miestnosti nachádzajúce sa na prízemí rodinného domu, ktorú však súd zamietol s odôvodnením, že spôsob užívania nehnuteľnosti navrhnutý žalobcom nie je vzhľadom k zdravotnému stavu žalovanej vyvážený. Aj po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku žalobca fakticky užíval nehnuteľnosť tak, ako ju rozdelil ešte v roku 2008. Po zvážení všetkých okolností tohto prípadu súd neuznal dôvodnosť tej časti žaloby, ktorou si žalobca uplatnil náklady od žalovanej za užívanie nehnuteľnosti - rodinného domu, ako náklady na dodávku plynu, vody, električky, koncesionárske poplatky. Priznanie takýchto nákladov by bolo, tak ako súd vyššie konštatoval, v rozpore s dobrými mravmi vzhľadom na svojvoľné konanie žalobcu a nerešpektovanie práv spoluvlastníka.

14. Sud prvej inštancie zaviazal žalovanú na zaplatenie úhrad, ktorých zaplatenie preukázal žalobca v konaní za mesiac január 2010 úhrady za poistenie domu v sume 77,90 eur z celkovo zaplatenej sumy 155,80 eur a platbu za vodu - chata M. v sume 7,90 eur (15,80 eur). Za mesiac apríl 2010 priznal v súvislosti s drobnými výdajmi na opravu domu sumu 15,58 eur (31,16 eur) ktorá bola vynaložená na kúpu flexihadice do kúpeľne, infračidla a bielej sadry, ktorý nákup žalobca preukázal pokladničnými dokladmi od predajcu K. A. Za mesiac máj 2010 priznal žalobcovi úhradu za drobné výdaje na opravu domu v sume 1,95 eur (3,89 eur), ktorú vynaložil za K. K. K XX za opravu súvisiacu s odpadnutými kachličkami na dome. Keďže išlo o udržiavacie práce týkajúce sa domu, súd prvej inštancie priznal túto položku. Za mesiac jún 2010 priznal žalobcovi daň z nehnuteľnosti v sume 36,25 eur (72,50 eur) a platbu za komunálny odpad, ktorá bola vyrubená platobným výmerom č. XXXXXX ako miestny poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady vo výške 36,79 eur, čo v polovici predstavuje sumu 18,40 eur. Za mesiac december 2010 súd prvej inštancie priznal žalobcovi poistenie za dom za obdobie od 05.01.2011 do 05.01.2012 v sume 77,90 eur (155,80 eur), ktoré poistné bolo zaplatené dňa 28.12.2010. Celkom súd prvej inštancie priznal žalobcovi z uplatnených nákladov 220,30 eur. Súd prvej inštancie zaviazal žalovanú na zaplatenie úhrad, ktoré súviseli s poistkami, daňami za spoločné nehnuteľnosti a tiež úhrady spojené s chatou v M., ako aj náklady súvisiace s udržiavaním nehnuteľností. Žalobca preukázal uzavretie poistnej zmluvy na rodinný dom v spoločnosti W. O., Q., ktorá poistná zmluva sa dotýka rodinného domu a bola uzatvorená dňa 05.01.2006, teda v čase trvania manželstva sporových strán. Taktiež preukázal, že učinil úhradu tejto poistnej sumy, a to tak v mesiaci január 2010 vo výške 155,80 eur ako aj v mesiaci december 2010 na ďalšie poistné obdobie vo výške 155,80 eur. Pokiaľ ide o poistnú zmluvu so spoločnosťou Q. - A. do súdneho spisu žalobca doložil len predpis poistného k poistnej zmluve č. XXXXXXXXXX vo výške 2,49 eur ako aj doklad o zaplatení tejto sumy, avšak nejednalo sa o poistenie garáže, a teda nehnuteľnosti ako takej, ale išlo o poistnú zmluvu súvisiacu s poistením krádeže pravdepodobne hnuťelných vecí uložených v garáži. Žalobca však súdu prvej inštancie nepredložil túto poistnú zmluvu, a preto súd nemohol zistiť, kedy došlo k uzavretiu tejto poistnej zmluvy, či to bolo ešte v čase počas trvania manželstva alebo až následne. Žalobca len konštatoval, že uvedená poistná zmluva už bola zrušená a ide o zanedbateľnú sumu (viď výpoveď žalobcu na pojednávaní 11.01.2017). Z tohto dôvodu nebola žalobcovi priznaná suma 1,25 eur, keďže táto položka ostala nepreukázaná. V predošlom rozhodnutí prvoinštančného súdu bola žalobcovi priznaná aj polovica nákladov za vodné a stočné vo výške 96,57 eur (vyúčtované faktúrou č. XXXXXXXXXX v sume 193,13 eur) mylne v rozsudku uvádzané ako platba za vodu na chate v M.. Podľa predmetnej faktúry išlo o úhradu vodného a stočného na odbernom mieste, a to rodinný dom v O. na A. ulici XX za obdobie od 10.09.2008 do 04.09.2009, ktorú platbu v plnej výške síce žalobca uhradil, avšak platba nesúvisela s chatou v M., ale za spotrebovanú vodu a odvodenú vodu do kanalizácie v rodinnom dome, ktorý v dobe, za ktorú bola faktúra vystavená, užíval a spotrebovával výlučne žalobca. Súd prvej inštancie naopak priznal žalobcovi polovicu nákladov súvisiacich s komunálnym odpadom, ktorý bol vyúčtovaný vyššie citovaným platobným výmerom za rok 2010, v 1 teda v sume 18,40 eur, kedy suma za komunálny odpad bola vyrubená podľa počtu osôb, ktoré sú na adrese O., A. XX prihlásené a toto žalobca nijakým spôsobom ovplyvniť nemohol. Práve naopak, pokiaľ žalovaná v roku 2008 zmenila svoje bydlisko prechodne na inú adresu v O., mala sa prihlásiť na úhradu komunálneho odpadu na tejto adrese a odhlásiť sa z adresy rodinného domu. Položky súvisiace s nákupom materiálu, ktorý bol použitý pri udržiavaní spoločného domu súd prvej inštancie priznal, keď žalobca opravoval poškodenú kúpeľňu. Obrana žalovanej, že si týmto spôsobom žalobca zlepšil štandard bývania v dome, je bez právneho významu. Nejedná sa totiž o investície - zveľaďovanie spoločnej veci, ale o udržanie existujúceho stavu a nebolo preukázané, žeby sa malo jednať o prípady odstraňovania škôd, ktoré boli spôsobené výlučne žalobcom, ktorý by si pre tento prípad musel uhradiť náklady opravy. Je zrejme, že časom sa veci kazia, opotrebúvajú a je nutné ich vymeniť či opraviť. Žalovaná v konaní nepreukázala aby zaplatila dane, poistky a poplatky za komunálny odpad za rok 2010, práve naopak, bol to žalobca, ktorý tieto svoje tvrdenia listinnými dôkazmi o úhradách týchto platieb preukázal.

15. Proti tomu tomuto rozsudku, čo do výroku ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá a čo do výroku o trovách konania podal odvolanie žalobca. Za odvolacie dôvody označil dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Obsah odvolacích námietok žalobcu možno zhrnúť do nasledovných rovín: 1. žalobca mal za to, že v súvislosti s vlastníctvom a užívaním nehnuteľností vznikajú povinnosti s plnením úhrad obom stranám ako spoluvlastníkom, 2. nesprávny záver súdu prvej inštancie o tom, že žalobca bránil žalovanej v užívaní rodinného domu, resp., že žalovaná nemohla užívať ani časť rodinného domu, 3. nemožnosť použitia ustálených skutkových zistení z trestných konaní, v ktorých bolo

posudzované iné obdobie, aj na obdobie posudzované v tomto spore, 4. nesúhlas žalobcu s názorom, že jeho konanie v roku 2008 pri rozdelení užívania nehnuteľnosti je v rozpore s dobrými mravmi, keď nebral ohľad na zdravotný stav žalovanej, lebo k zhoršeniu jej zdravotného stavu došlo až po roku 2010, a v tomto konaní sa posudzujú nároky z roku 2010, 5. názor žalobcu, že koncesionársky poplatok sa neviaže na užívanie nehnuteľnosti, pretože tento poplatok je povinný hradiť každý vlastník nehnuteľnosti, v ktorej sa nachádza odberné miesto elektriny. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a žalobnému návrhu vyhovieť aj v zamietnutej časti, alternatívne napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

16. Žalovaná navrhla rozsudok potvrdiť dôvodiac, že nemala vôbec možnosť užívať rodinný dom, ktorý patrí do BSM strán konania, pretože jej žalobca vyčlenil horné poschodie, ktoré nemôže užívať, a to vzhľadom na je zdravotný stav (osoba ZŤP).

17. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 21.09.2017 a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

18. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci správne posúdil podstatné skutkové tvrdenia a vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením rozsudku v jeho napadnutej časti, a preto sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP. Len na zdôraznenie správnosti rozhodnutia v napadnutom rozsahu, ako aj k odvolacím dôvodom uvádza nasledovné.

19. Žalobca namieta, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 písm. f/ CSP), a že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávne právneho posúdenie veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP). K tomu je potrebné uviesť, že rozhodnutie trpí skutkovými vadami vtedy, ak bol nesprávne vytvorený jeho skutkový základ, pričom táto nesprávnosť môže byť spôsobená tromi príčinami, a to nevykonaním relevantných navrhnutých dôkazov, nesprávnym skutkovým zistením z vykonaných dôkazov alebo nedostatočnosťou doteraz zisteného stavu z dôvodu prípustnosti jeho ďalšieho dotvárania novotami. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnou aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

20. Odvolací súd má naproti názoru žalobcu za to, že súd prvej inštancie v prejednanom spore správne zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, a na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednaný spor aj správne právne posúdil. Naopak v priebehu odvolacieho konania žalobca nepredostrel relevantný argument, ktorý by bol takej povahy, že by mohol priniesť pre neho priaznivejšie rozhodnutie.

21. K odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd v súhre uvádza nasledovné. Súd prvej inštancie sa vo svojom rozhodnutí plne riadil záväznými názorom odvolacieho súdu v prvom zrušujúcom rozhodnutí, teda správne diferencoval, a následne aj správne žalobcovi priznal iba náklady na udržiavanie nehnuteľnosti a náklady spojené s vlastníctvom nehnuteľnosti, a nie aj náklady na užívanie nehnuteľnosti. Možno súhlasiť s tvrdením žalobcu, že skutkový stav ustálený v trestných konaniach týkajúcich sa iných období, nemožno bez ďalšieho použiť na obdobie posudzované v tomto spore. V tomto spore je posudzované obdobie roka 2010. V trestných konaniach bolo ustálené, že žalobca bránil žalovanej v užívaní domu v období od 18.07.2011 do 16.12.2013. Obdobný záver vyplýva aj z konania vedeného na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 21C/115/2012 (na odvolacom súde pod sp. zn. 20Co/43/2014), v ktorom bolo posudzované obdobie roka 2008. Z dostupných okolností však možno dôvodiť, že ani v tomto spore posudzovanom období sa postoj žalobcu na danú vec chvíľkovo nemohol zmeniť, a to najmä z ohľadom na preukázanú, dlhodobú a značnú mieru naštartenia interpersonálnych vzťahov strán sporu, pričom svoje dlhodobé a právne neudržateľné správanie sa žalobca snažil bezúspešne zhojiť podaním žaloby o určenie spôsobu užívania veci patriacej do BSM až

v roku 2013. Žalobca si teda bez akéhokoľvek právneho podkladu a ohľadu na zdravotný stav žalovanej uchwátil právo užívať prizemie domu, z ktorého má bezpochyby lepší prístup do suterénu, v ktorom prevádzkuje svoju veterinárnu ambulanciu a tento stav pretrváva až dodnes. Rovnako neobstojí ani námietka žalobcu vo vzťahu ku koncesionárskym poplatkom. V zmysle § 3 písm. a/ z.č. 68/2008Z.z. účinného v posudzovanom období bol on platiteľom (koncesionárom), koncový odberateľ elektrickej energie v odbernom mieste, z ktorého sa odoberá elektrina pre spotrebu v rodinnom dome. Uvedený poplatok je teda náklad na užívanie veci. V posudzovanom období dom užíval preukázateľne iba žalobca, a preto tento poplatok nemôže ísť na ľarchu žalovanej.

22. Správne mu výroku vo veci samej potom zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

23. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti a v súvisiacom výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

24. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal úspešnej žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu s tým, že o ich výške rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti veci samej.

25. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Podľa § 420 C.s.p., dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 C.s.p., dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 C.s.p., dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 C.s.p., dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 C.s.p., dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 C.s.p., dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 C.s.p., dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 C.s.p., v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 C.s.p., dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 C.s.p., povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.